Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38278
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

nendū, ꝗ quantumenim sine peccato possimus uitare pximoꝝ scandalū debemus. Siaut̄ deuerbate scandalū sumitur. uel aliusp mittitur scandalū nasci quauerbas relynquatur.

Lc. c. xvii. V. ad c. xxx. iij. **Adtendite uobis, si peccauerit frater tuus increpa illum & si paenitentiam egerit dimitte illi.**

Tale quid & unde utrq; homio legimus. Ne deris fratrē tuū in corde tuo. sed publice arguendum: ne habeas sup illo peccatum. Quo igitur ordine scandala declynare & uiae ppetuū uitare possimus insinuat. Si nos uide licet ipsos nequem ledamus adtendimus. si peccantē zelo iustitiae corripimus. Si exoꝝ de paenitentia misericordiae pietatisq: uiscera pandimus. ubi caute intuendū. ē. Quia non passim peccanti dimittere. sed paenitentiā agenti dimittere iubemur. Et primo quidem peccantē misericoꝝ dicit increpare ut sit cui postmodū habeamus iuste dimittere. Quier go fratrē uidens peccare tacuerit non minus dominici pcepti mensgressor. ē. quāis quieidē penitentiā ueniā dare noluerit. Quia quid dicit. si paenitauerit dimitte. premisit si peccauerit increpa. tacq: uenia fratri post increpationē largienda. ē.

Sed illi utiq: qui sepenitendo aberrore conuestit. ne uel difficilis sit uenia uel remissa sit indulgentia.

Lc. c. xvii. V. ad c. xxxvij. **Et si septies in die peccauerit in te & si septies in die conuersus fuerit ad te dicens. paenitet me dimitte illi.**

Septenario numero non ueniae dandae terminus ponitur. sed uel omnia peccata dimittenda uel semp paenitenti dimittendū precipitur. Sol enim saepe septies cuiuscūq: rei aut temporis uniuersitas indicari. Unde quod in psalmo canitur. Septies in die laudē dixi tibi. Nihil. ē. aliud quā semp laudeuis in ore meo. Nā & alibi. Pro omnī rogantē quoties peccanti in se fratri dimittat an usq: septies. Respondit dns. Non dico tibi usq: septies. sed usq: septuagies. lo. ē. quadringentis xc. uicib: utq: ut quoties peccanti fratri dimittere in die quotiesille peccare non possit. Peccanti igitur in fratri si paenitentiā egerit. dimittendo habes potestatē immo necessitate. ut & tibi paenitenti ac ueniā flagitanti patquiest in caelis ignoscat. At si increpatus conuestit & paenitentiā agere neglexerit. Quid super hoc ueritatis sententia decernat intuere. Si peccauerit in te frater tuus. uade & coꝝ ripe eū. & ceteri. Usq: quo ait. Sicut & ecclesiā non audierit sit tibi sicut & hmicus & publicanus. & merito quia sub nomine fidelis erit operis infidelis. Alienā ueniā fratri paenitenti. alienē inimico p sequenti dare precipimur. huic uidelicet ut accepta peccati quo nos in sontes nocuit sociando nobis caritate comunicet. Illi uero ut cū nobis malū uult. & potest facit nos semp bonū uelimus faciamus quod possimus. Neq: enim dauid eundem modum uenie p secutoribus paenitentiae remedio priuatis quā uisi misericorditer ostendens prestare potuit. Quē fratrib: salubri conpunctione castigatis. Ioseph benuole cognoscendi exibuit.

Lc. LXVII. V. ad c. xcv. **Et dixerunt apostoli dno. Adauge nobis fidem.**

Dixerunt supir dns. qui fidelis. ē. in minimo & in maioꝝ fidelis. ē. & si in alieno fidelis